

РЕШЕНИЕ

№ 2973

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2282** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите, срещу решение № 20224850 от 21.12.2021 г. по НАХД № 16026/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление (НП) № К-0052701/09.08.2019 г., издадено от директор на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на [фирма], са наложени две административни наказания „имуществена санкция“, както следва: по т. 1 в размер на 600 (шестстотин) лева на осн. чл. 194, ал. 1, във вр. с чл. 82, ал. 1, хипотеза 1 от Закона за туризма /ЗТ/ и по т. 2 в размер на 600 (шестстотин) лева на осн. чл. 194, ал. 1, във вр. с чл. 84, ал. 1 от ЗТ. Твърди се, че решението е неправилно незаконосъобразно и необосновано. Моли се съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди НП. В съдебно заседание не се представлява. В писмена молба моли присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, представляван от адв. Б., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на разноски по делото.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 20224850 от 21.12.2021 г. по НАХД № 16026/2020 г., СРС е потвърдил НП № К-0052701/09.08.2019 г., издадено от директор на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на [фирма] са наложени две административни наказания „имуществена санкция“, както следва: по т. 1 в размер на 600 (шестстотин) лева на осн. чл. 194, ал. 1, във вр. с чл. 82, ал. 1, хипотеза 1 от ЗТ и по т. 2 в размер на 600 (шестстотин) лева на осн. чл. 194, ал. 1, във вр. с чл. 84, ал. 1 от ЗТ.

Съдът намира обжалваното решение за недопустимо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 от АПК, съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно. В процесния случай, решението на СРС е недопустимо, тъй като този съд не е териториално компетентен да се произнесе по жалбата срещу НП.

Предмет на оспорване пред въззивния съд е НП № К-0052701/09.08.2019 г., издадено от директор на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на [фирма] са наложени две административни наказания „имуществена санкция“, както следва: по т. 1 в размер на 600 (шестстотин) лева на осн. чл. 194, ал. 1, във вр. с чл. 82, ал. 1, хипотеза 1 от ЗТ и по т. 2 в размер на 600 (шестстотин) лева на осн. чл. 194, ал. 1, във вр. с чл. 84, ал. 1 от ЗТ. Предметът на административно наказателното производство се очертава от фактическите обстоятелства, които са залегнали в АУАН и в НП, което има правораздавателен характер. Част от тях е посочването на елемент от обективната страна на твърдяното нарушение, а именно местоизвършването на нарушението - чл. 42, т. 3 и съответно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Този елемент представлява изискуем реквизит от съдържанието на акта и постановлението, като част от изискването за законосъобразност на административнонаказателната процедура и има съществено процесуално значение, тъй като определя подсъдността при упражняване съдебния контрол от районния съд. Съобразно нормата на чл. 59, ал. 1 от ЗАНН, наказателното постановление и електронният фиш подлежат на обжалване пред районния съд, в района на който е извършено или довършено нарушението, а за нарушенията, извършени в чужбина - пред Софийския районен съд. В новата редакция на разпоредбата, в сила от 23.12.2021 г. е посочено, че актовете по чл. 58д подлежат на обжалване или протестиране пред районния съд, в района на който е извършено или довършено нарушението, а за нарушенията, извършени в чужбина - пред Софийския районен съд, т.е. местно компетентен да разгледа жалбата против наказателно постановление е районният съд по местоизвършване на нарушението. В ЗАНН не е предвидена възможност за определяне на местна подсъдност съобразно издателя на наказателното постановление или по други признаци. В настоящия случай, местоизвършването на процесното административно нарушение обективизирано както в АУАН, така и в НП, е гр. К.. Този факт е видим както от АУАН и НП, така и от договорите за организирано туристическо пътуване. След като местоизвършването на нарушението е в района [населено място], то на това място е извършено и довършено вмененото нарушение на дружеството. В процесния случай е налице неправилна преценка от страна на СРС, която е довела до неотстраним порок и е рефлектирала

изначално върху всички действия и актове на съда, вкл. и върху решението му. Същият е следвало да изпрати делото на местно компетентния Районен съд Кюстендил.

Гореизложеното е съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като в производството пред районния съд се движи от особените норми на ЗАНН, а доколкото няма уредени хипотези, съобразно чл. 84 от ЗАНН се прилага НПК. Както по-горе се посочи, чл. 59, ал. 1 от ЗАНН е единствено правило в ЗАНН, което дефинира компетентния съд както за родовата, така и за местната подсъдност. По силата на препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, производството по разглеждането на делата от административнонаказателен характер се извършва по реда на НПК. В разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от НПК, също изрично и императивно се предвижда, че местно компетентен да разгледа делото е онзи съд, в чийто район е извършено престъплението (противоправното деяние). В текста на чл. 42, ал. 1 от НПК се посочва, че съдът се произнася по компетентността, изхождайки от обстоятелствената част на обвинителния акт, т.е. в случая наказателното постановление. Ето защо, процесното решение е постановено като недопустимо, поради което следва същото да се обезсили и да се изпрати на местнокомпетентния съд, какъвто се явява Районен съд Ботевград.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 20224850 от 21.12.2021 г. по НАХД № 16026/2020 г. на Софийски районен съд.

ИЗПРАЩА делото на Районен съд Кюстендил за разглеждане на жалбата на [фирма], срещу НП № К-0052701/09.08.2019 г., издадено от директор на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.